

Sygn. akt V KK 526/19

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego **P. W.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 19 grudnia 2019 r.
wniosku obrońcy skazanego
o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 28 marca 2019 r., sygn. akt II AKa (...)
zmieniającego częściowo wyrok Sądu Okręgowego w W.
z dnia 18 października 2018 r., sygn. akt III K (...)
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**wstrzymać wykonanie prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w W. z dnia 18 października 2018 r. sygn. akt III K (...) w
odniesieniu do skazanego P. W..**

UZASADNIENIE

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego P. W.- adw. Ł. S. o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, zasługuje na uwzględnienie.

Zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym musi być warunkowane przewidywaną realnie skutecznością tej nadzwyczajnej skargi. Tylko w takiej sytuacji możliwe jest uwzględnienie wniosku, a więc powstrzymanie negatywnych skutków mogących

powstać w sytuacji, gdyby prawomocne orzeczenie obarczone rażącym błędem, było wykonywane. Na aprobatę zasługują poglądy wyrażone w orzeczeniach Sądu Najwyższego (por. np. postanowienia SN: z dnia 17 sierpnia 2004 r., V KK 229/04 LEX nr 162867; z dnia 8 września 2004 r., V KK 214/04 LEX nr 162915), w których wskazuje się, iż uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją jest możliwe tylko wówczas, gdy istnieje realna szansa na uwzględnienie kasacji.

W przedmiotowej sprawie obrońca wnosząc kasację postawił m.in. zarzut rażącego naruszenia przepisów prawa materialnego, mającego wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 69a § 1 k.k.s. Stawiając zarzut naruszenia wskazanego przepisu skarżący wskazał już w apelacji na brak możliwości poniesienia odpowiedzialności z tego przepisu przez osobę produkującą lub magazynującą wyroby akcyzowe, która wcześniej, tak jak w tej sytuacji skazany P. W., nie uzyskała zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego. Sąd odwoławczy w tym zakresie nie dokonał żadnych zmian w zaskarżonym wyroku, choć z uzasadnienia zaskarżonego kasacją wyroku wynika, że w istocie zgodził się z tezą zawartą w apelacji, przy czym wywiódł jedynie, iż uchybienie to (obraza prawa materialnego) nie miało wpływu na treść wyroku sądu pierwszej instancji. Stwierdzenie to jawi się jako zdecydowanie nieuprawnione, chociażby w kontekście zagrożenia sankcją za ten typ przestępstwa, wymiarem kary za to przestępstwo oraz treści uzasadnienia wyroku sądu pierwszej instancji, gdzie nie wskazano nieistotność – dla wymiaru kary – kwestii sprawstwa czynu z art. 69a § 1 k.k.s.

Z tego powodu uwzględnienie tego zarzutu, chociażby w kontekście argumentacji zawartej w uzasadnieniu wyroku sądu *ad quem*, jawi się jako oczywiste, co z kolei, skutkować powinno uchYLENIEM chociażby w części prawomocnego wyroku. Skoro zatem zachodzi wysokie prawdopodobieństwo wydania orzeczenia kasatoryjnego, to zaktualizowała się potrzeba zastosowania instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku. Podkreślenia jednak wymaga, że ostatecznej oceny w tym zakresie dokona Sąd Najwyższy na rozprawie kasacyjnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

